

Aage Frandsen (SF):

SF kan ikke støtte lovforslaget. Og sådan som jeg hørte den socialdemokratiske ordfører, så støtter Socialdemokratiet forslaget, men det er nok ikke med hjertet; det er vist bare, fordi det er en del af et forlig.

Og det er jo ikke overraskende, at det er sådan, for det var jo en ordning, som den socialdemokratiske ledede regering fik afskaffet, som vi har haft én gang, og som alle jo på det tidspunkt – medmindre man af ideologiske årsager absolut var tilhænger af den slags ordninger – erkendte ikke betød ret meget for opsparingen. Det ligger jo også i lovforslaget her, at man skønner, at opsparingen stort set ikke bliver ændret ved det – det er meget lidt – men de mennesker, som har nogle penge i forvejen, kan flytte dem fra én konto til en anden, og det kommer det offentlige så til at betale for.

Vi afviser lovforslaget, for det første ud fra at det er de velstillede, man giver en mulighed for at få en skattefri renteindtægt, for det andet fordi der er grænser for, hvor meget det betyder opsparende mæssigt, for det tredje fordi staten mister penge ved det – og jeg mener ikke, det er nu, vi skal sørge for, at statens budget bliver forringet – og for det fjerde kan vi ikke se nogen grund til, at der skal gives ideologiske indrømmelser til partierne Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Derfor siger vi nej til lovforslaget.

Dorit Myltoft (RV):

Som flere ordførere allerede har nævnt, er lovforslaget en udmøntning af en del af aftalen mellem regeringen og Venstre og Det Konservative Folkeparti om justering af den økonomiske politik. Meningen med forslaget er at begrænse det private forbrug gennem en øget opsparing.

Det Radikale Venstre støtter dette lovforslag.

Annette Just (FP):

Lad mig sige det sådan: Ja, det her er et lille bitte nøk i den rigtige retning. Hvad der ville være allerbedst var, at man tog skridtet fuldt ud og sagde, at det ville være en god idé for nationen Danmark, hvis hver eneste familie havde mulighed for at spare op til den bolig, den gerne vil have, eller den forandring af boligen, den gerne vil have, uden at staten ligesom skal retlede, hvordan og hvornår man skal lægge op, og hvor man skal tage lån, og jeg ved ikke hvad. Det er en god idé, at folk selv lægger op

og får den præmiering, at de ikke skal betale skat af renterne, men at opsparingen så er båndlagt til deres egen bolig, således at vi ikke risikerer, at der er så mange, der bliver nødt til at gå ind i socialt boligbyggeri.

Så Fremskridtspartiet siger ja; det er et alt for lille nøk, men dog i den rigtige retning.

Frank Aaen (EL):

Det her er simpelt hen et af de mest latterlige lovforslag, jeg endnu har set i Folketinget. Man laver en lov, der har til formål at øge privat opsparing fra i dag 1 mia. kr. til 1,2 mia. kr., altså får borgerne til sætte ekstra 200 mio. kr. ind på en konto.

Hvis vi forudsætter, at folk i dag har pengene stående i obligationer til 6 pct. p.a., så kan vi notere os, at for at få borgerne til at sætte 200 mio. kr. ekstra til side i tre år så mister staten, eller rettere sagt stat og kommuner, 100 mio. kr. i skatteprovenu. 100 mio. offentlige kroner for at lokke borgerne i Danmark til at putte ekstra 200 mio. kr. ind på en konto i tre år. Jeg mener, det er vanvid!

Jeg har forstået, det hedder vinduespynt. Det er noget af det dyreste og dumme vinduespynt, jeg nogensinde har set.

Sonja Albrink (CD):

Når man skal animere befolkningen til at udvise en bestemt adfærd, så findes der i befolkningen to udtryk for, hvad der er mulighed for at bruge, og det er pisen og guleroden.

Med det forslag, vi behandler her, som er blevet til ved en forhandling mellem regeringen og Venstre og De Konservative, forsøger man at øge opsparingen ved en skattebegunstiget opsparing.

Men med et maksimalt indskud på 12.000 kr., en årlig forrentning på 3 pct. og en marginalbeskatning på 50 pct., så kan gevinsten det første år ikke blive mere end 180, måske højst 160 kr. Det er ikke nogen økonomisk gulerod. Jeg vil nærmere betegne det som en lille karotte, især når man tager i betragtning, at pengene skal bindes i tre år og anvendes til bestemte formål. Det kan være lidt svært at se, hvordan man med et meget beskedent provenutab kan forvente at opsuge beløb af betydning. Det er noget af det, som vi i CD gerne vil have lov at kigge på under udvalgsbehandlingen.

Et forslag til en rigtig gulerod, som jeg gerne vil lufte, er jo at tillade, at opsparingen også kunne anvendes til at vedligeholde sin bolig.